
STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH

v. 1.0

15 SIERPANIA 2024

VIBE UP KAROL OSZCZUDŁOWSKI

ul. Wielicka 57A / 720 552 Kraków

SPIS TREŚCI

Preambuła	2
Rozdział 1 Słowniczek pojęć i objaśnienie terminów dokumentu STANDARDY OCHRONY DZIECI.....	2
Rozdział 2 Standardy Ochrony Małoletnich	5
Rozdział 3 Procedury interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka	12
Rozdział 4 Postanowienia końcowe	18

Preambuła

Standardy ochrony dzieci stanowią realizację obowiązku prawnego dot. wprowadzenia w szkole standardów ochrony małoletnich (ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich – Dz. U. z 2024 r. poz. 560).

Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez pracowników Przedsiębiorstwa jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Każdy pracownik Przedsiębiorstwa traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie. Pracownicy Przedsiębiorstwa, realizując te cele, działają w ramach obowiązującego prawa i zgodnie z przepisami wewnętrznymi miejsca wykonywania pracy oraz swoimi kompetencjami.

Rozdział 1

Słowniczek pojęć i objaśnienie terminów dokumentu STANDARDY OCHRONY DZIECI

1. **Przedsiębiorstwo** - jednoosobowa działalność gospodarcza VIBE UP KAROL OSZCZUDŁOWSKI zarejestrowana przy ul. Wielickiej 57A/7 30-552 Kraków NIP: 8631670381.
2. **Przedsiębiorca** – właściciel jednoosobowej działalności gospodarczej VIBE UP KAROL OSZCZUDŁOWSKI zarejestrowana przy ul. Wielickiej 57A/7 30-552 Kraków NIP: 8631670381.
3. **Pracownik** – Przedsiębiorca wykonujący usługę lub każda osoba zatrudniona przez Przedsiębiorcę i wykonująca pracę na rzecz Przedsiębiorstwa na podstawie umowy o pracę, umowy zlecenie, umowy o dzieło a także współpracująca na kontrakcie B2B, praktykant, stażysta, wolontariusz – lub każda inna osoba zaangażowana w wykonywaną usługę Przedsiębiorstwa włączając osoby niebezpośrednio uczestniczące w realizacji usługi.
4. **Dziecko/mołoletni** – każda osoba, która nie ukończyła 18 roku życia.

5. **Opiekun dziecka** – dalej opiekunowie dziecka : oznacza przedstawiciela ustawowego dziecka (rodzica, opiekuna, rodzica zastępczego), opiekuna tymczasowego (w przypadku obywateli Ukrain – osoba upoważniona do reprezentowania małoletniego obywatela Ukrainy przebywającego na terenie Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki osób dorosłych).

6. **Zgoda opiekuna** - zgoda oznacza co do zasady zgodę jednego z rodziców w przypadku zwykłych, bieżących spraw życia dziecka (np. wyjazdu na wycieczkę) oraz zgodę obojga rodziców w sprawach przekraczających zakres zwykłego zarządu (przykłady w większości nie dotyczące szkoły, jak np. zgoda na zmianę miejsca zamieszkania). W zakresie spraw dotyczących bieżących spraw życia dziecka w przypadku sprzeciwu jednego z rodziców należy poinformować ich o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinny (wówczas orzeczenie sądu opiekuńczego zastępuje zgodę obojga rodziców). Odpowiednie zastosowanie ma w tych przypadkach zgoda opiekuna, rodzica zastępczego lub opiekuna tymczasowego.

7. **Krzywdzenie dziecka** - to każde zachowanie względem dziecka, które stanowi wobec niego czyn zabroniony. Oprócz tego krzywdzeniem jest zaniedbanie (zamierzone lub niezamierzone), działanie lub zaniechanie, a także każdy jego rezultat, skutkujący naruszeniem praw, swobody, dóbr osobistych dziecka i zakłóceniem jego rozwoju.

8. Wyróżnia się następujące, podstawowe formy krzywdzenia:

1) Przemoc fizyczna wobec dziecka. Jest to działanie bądź zaniechanie wskutek którego dziecko doznaje faktycznej fizycznej krzywdy lub jest nią potencjalnie zagrożone. Krzywda stanowi rezultat działania bądź zaniechania ze strony rodzica, opiekuna, osoby odpowiedzialnej za dziecko, posiadającej nad nim władzę lub takiej, której ufa. O przemoc fizycznej mówimy zarówno w wymiarze jednorazowym, jak i powtarzającym się.

2) Przemoc psychiczna wobec dziecka. Jest to przewlekła, niefizyczna, szkodliwa interakcja pomiędzy dzieckiem a osobą za nie odpowiedzialną lub osobą, której dziecko ufa. Tak jak w przypadku przemocy fizycznej obejmuje zarówno działania, jak i zaniechania. Do przejawów przemocy psychicznej zaliczamy m.in.:

- a) Niedostępność emocjonalną,
- b) zaniedbywanie emocjonalne,
- c) relacja z dzieckiem oparta na wrogości, obwinianiu, oczernianiu, odrzucaniu,

- d) nieodpowiednie rozwojowo lub niekonsekwentne interakcje z dzieckiem,
- e) niedostrzeganie lub nieuznawanie indywidualności dziecka,
- f) niedostrzeganie lub nieuznawanie granic psychicznych między dzieckiem a osobą odpowiedzialną,
- g) nieodpowiednia socjalizacja, demoralizacja,
- h) sytuacje, w których dziecko jest świadkiem przemocy

3) Przemoc seksualna wobec dziecka (wykorzystywanie seksualne dziecka). Jest to angażowanie dziecka przez osobę dorosłą lub inne dziecko w aktywność seksualną. Dotyczy sytuacji gdy nie dochodzi do kontaktu fizycznego (np. ekshibicjonizm, molestowanie werbalne - np. prowadzenie rozmów o treści seksualnej nieadekwatnej do wieku dziecka, komentowanie w sposób seksualny wyglądu i zachowania dziecka, zachęcanie do kontaktu z treściami pornograficznymi, grooming - strategie nieseksualnego uwodzenia dziecka z intencją nawiązania kontaktu seksualnego w przyszłości) i gdy do takiego kontaktu dochodzi (sytuacje takie jak: dotykanie dziecka, zmuszanie dziecka do dotykania ciała sprawcy, stosunek seksualny). Każda czynność seksualna podejmowana z dzieckiem przed ukończeniem 15 roku życia jest przestępstwem. W przypadku dzieci mówimy o wykorzystaniu seksualnym, kiedy między wykorzystującym (dorosły, inne dziecko) a wykorzystywanym (dziecko) z uwagi na wiek lub stopień rozwoju zachodzi relacja władzy, opieki czy zależności. Do innej formy wykorzystywania seksualnego dzieci zalicza się wyzyskiwanie seksualne. Jest to jakiegokolwiek: faktyczne lub usiłowane nadużycie podatności dziecka na zagrożenia, przewagi sił lub zaufania - w celu seksualnym. Wyzysk seksualny obejmuje (choć nie jest to konieczne) czerpanie zysków finansowych, społecznych lub politycznych z wykorzystania seksualnego. Szczególne zagrożenie wyzyskiem seksualnym ma miejsce podczas kryzysów humanitarnych. Zagrożenie wyzyskiem seksualnym dotyczy zarówno samych dzieci, jak i opiekunów tych dzieci, mogących paść ofiarą wyzysku.

4) Zaniedbywanie dziecka. Jest to chroniczne lub incydentalne niezaspokajanie fizycznych i psychicznych potrzeb dziecka. Może przyjmować formę nierespektowania praw dziecka, co w rezultacie prowadzi do zaburzeń w jego zdrowiu i/lub rozwoju. Do zaniedbywania dziecka dochodzi w relacjach dziecka z osobą zobowiązaną do opieki, wychowania, troski i ochrony.

5) Przemoc rówieśnicza (nękanie rówieśnicze, bullying). Przemoc rówieśnicza ma miejsce gdy dziecko doświadcza różnych form nękania ze strony rówieśników. Dotyczy działań bezpośrednich lub z użyciem technologii komunikacyjnych (np. za pośrednictwem internetu i telefonów komórkowych). Przemoc rówieśniczą obserwujemy, gdy szkodliwe działanie ma na celu wyrządzenie komuś przykrości lub krzywdy (intencjonalność), ma charakter systematyczny (powtarzalność), a ofiara jest słabsza od sprawcy bądź grupy sprawców. Obejmuje:

- a) przemoc werbalną (np. przezywanie, dogadywanie, ośmieszanie),
- b) przemoc relacyjną (np. wykluczenie z grupy, ignorowanie, nastawianie innych przeciwko osobie, szantaż),
- c) przemoc fizyczną (np. pobicie, kopanie, popychanie, szarpanie),
- d) przemoc materialną (np. kradzież, niszczenie przedmiotów)
- e) cyberprzemoc/przemoc elektroniczną (np. złośliwe wiadomości w komunikatorach, wpis w serwisie społecznościowym, umieszczanie w Internecie zdjęć lub filmów ośmieszających ofiarę),
- f) wykorzystanie seksualne - dotykание intymnych części ciała lub zmuszanie do stosunku płciowego lub innych czynności seksualnych przez rówieśnika,
- g) przemoc uwarunkowaną normami i stereotypami związanymi z płcią (np. przemoc w relacjach romantycznych między rówieśnikami), pochodzeniem, narodowością, orientacją seksualną, wyznawaną religią czy innymi cechami.

9. **Usługa** – zajęcia, kursy, warsztaty, półkolonie, animacje wykonywane oferowane przez Przedsiębiorstwo oraz wykonywane przez Pracownika.

10. **Kursanci** – każda osoba uczestnicząca w realizowanej przez Przedsiębiorstwo usłudze.

Rozdział 2 Standardy Ochrony Małoletnich

§ 1

Postanowienia ogólne

1. Przedsiębiorstwo podejmuje działania zapobiegające krzywdzeniu dzieci w szczególności przez
 - 1) ustanowienie zasad reagowania na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia,
 - 2) ustanowienie zasad bezpiecznej rekrutacji pracowników,
 - 3) zapewnienie odpowiedniego przygotowania pracowników poprzez szkolenia,
 - 4) ustalenie zakresów odpowiedzialności pracowników,
 - 5) ustalenie zasad bezpiecznych relacji między pracownikami a dziećmi oraz między samymi dziećmi.
2. Pracownicy posiadają odpowiednią wiedzę na temat czynników ryzyka i symptomów krzywdzenia dzieci, zaś w ramach wykonywanych obowiązków zwracają uwagę na ich występowanie.
3. W przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka pracownik pedagogiczny szkoły podejmuje rozmowę z opiekunami dziecka, przekazując informacje na temat dostępnej oferty wsparcia, motywując ich do szukania pomocy w innych instytucjach działających na rzecz dzieci. Podjęte kroki należy udokumentować zgodnie ze sposobem przyjętym w szkole.
4. Pracownicy są uważni na sytuację i dobrostan dziecka.

§ 2

Zasady Rekrutacji Pracowników

1. Przed zatrudnieniem danej osoby w Przedsiębiorstwie lub nawiązaniem współpracy w innej formie i powierzeniem jej obowiązków/ działań polegających na pracy z dzieckiem należy ustalić kwalifikacje tej osoby, ustalić czy posiada kompetencje do pracy z dzieckiem w zakresie podejmowanych działań oraz wykluczyć ryzyko wystąpienia z jej strony zagrożenia dla dobra dzieci i zagrożenia ich bezpieczeństwa.
2. Przed nawiązaniem współpracy z daną osobą, szkoła ma obowiązek sprawdzić czy osoba ta figuruje w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym. Rejestr z dostępem ograniczonym oraz Rejestr osób w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze¹. Należy pobrać od rekturowanej

¹ Rejestr dostępny jest na stronie: rps.ms.gov.pl.

osoby zgodę na weryfikację danych tego typu, a po sprawdzeniu wydruk z Rejestru należy przechowywać w aktach osobowych pracownika lub w innej dokumentacji dotyczącej pracownika.

3. Osoba rekrutowana zobowiązana jest do przedstawienia Przedsiębiorcy lub Pracownikowi Przedsiębiorstwa odpowiedzialnemu za rekrutację pracowników informację z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2023 r. poz. 172 oraz z 2022 r. poz. 2600), lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.

4. Osoba rekrutująca się do pracy w Przedsiębiorstwie posiadająca obywatelstwo innego państwa niż Rzeczpospolita Polska, ponadto przedkłada pracodawcy lub innemu organizatorowi informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi. W przypadku zaświadczenia w języku obcym wymagane jest tłumaczenie przysięgłe na język polski.

Osoba ta zobligowana jest także od złożenia pracodawcy lub innemu organizatorowi oświadczenia o państwie lub państwach, w których zamieszkiwała w ciągu ostatnich 20 lat jeśli są to kraje inne niż Rzeczpospolita Polska i państwo obywatelstwa, oraz jednocześnie przedkłada pracodawcy (lub innemu organizatorowi) informację z rejestrów karnych tych państw, uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi. Również w tym przypadku, zaświadczenia wydane w języku obcym wymagają tłumaczenia przysięgłego na język polski.

5. Jeżeli prawo państwa, o którym mowa w punkcie 4. nie przewiduje wydawania informacji do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi, przedkłada się informację z rejestru karnego tego państwa.

6. W przypadku gdy prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja, o której mowa w ust. 6 i 7, nie przewiduje jej sporządzenia lub w danym państwie nie prowadzi się rejestru karnego, osoba, o której mowa w ust. 1, składa pracodawcy lub innemu organizatorowi oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie była prawomocnie skazana w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art.

207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec niej innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściła się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

4. Oświadczenia, o których mowa w punktach 4-6, składane są pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

5. Osoba przyjęta na stanowisko związane z pracą z dziećmi musi złożyć następujące oświadczenia:

1) oświadczenie o zapoznaniu się ze Standardami Ochrony Małoletnich i zobowiązaniu się do ich przestrzegania – ZAŁĄCZNIK 1

2) oświadczenie o zapoznaniu się z Zasadami bezpiecznych relacji i zobowiązaniu do ich przestrzegania – ZAŁĄCZNIK 2

3) oświadczenie o krajach zamieszkania w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczypospolita Polska – ZAŁĄCZNIK 3

4) oświadczenie dotyczące niekaralności za przestępstwa na szkodę dzieci (jeżeli z ważnych powodów nie może przedstawić informacji niekaralności pochodzącej z krajowych rejestrów karnych) – ZAŁĄCZNIK 4

6. Oświadczenia zostają włączone do akt osobowych pracownika.

7. Brak zgody na podpisanie któregokolwiek dokumentu wymienionego w punkcie 5 uniemożliwia nawiązanie z osobą rekrutowaną jakiegokolwiek stosunku prawnego (zawarcie umowy o pracę, umowy zlecenia, umowy o dzieło, kontraktu B2B i każdej innej)

8. W przypadku rekrutacji za pomocą pośredników, Przedsiębiorca wymaga od firmy rekruterskiej poinformowania osoby rekrutowanej o konieczności pozyskania

zaświadczeń wymaganych przez SOM, a także ma prawo wypowiedzieć umowę ze skutkiem natychmiastowym i bez konsekwencji prawnych w sytuacji niedopełnienia wymogów stawianych przez SOM przez firmę rekrutującą lub osobę zatrudnianą za jej pośrednictwem.

§ 3

Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy Pracownikami a Małoletnimi

1. Wdrażanie i nadzór nad Standardow Ochrony Małoletnich jest obowiązkiem Przedsiębiorcy.
2. Przeszkolenie Pracowników w zakresie SOM jest obowiązkiem Przedsiębiorcy.
3. Zapewnienie bezpieczeństwa pracy z dziećmi jest obowiązkiem Przedsiębiorcy lub Pracownika odpowiedzialnego za wykonywanie usługi.
4. Pracownik zna i stosuje zasady bezpiecznych relacji pracowników z dziećmi.
5. Naczelną zasadą wszelkich czynności podejmowanych przez każdego pracownika jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie.
6. Pracownik traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego godność, potrzeby i prawo do prywatności.
7. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy wobec dziecka w jakiegokolwiek formie.
8. Niedopuszczalne jest nawiązywanie z dzieckiem jakiegokolwiek relacji o charakterze seksualnym, romantycznym czy partnerskim.
9. Niedopuszczalne jest utrwalanie wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla potrzeb prywatnych pracownika.
10. Każdy kontakt z dzieckiem jest jawny (tj. wiadomy dla przełożonego) oraz wynika z realizacji zadań i działań służbowych.
11. Niedopuszczalne jest utrzymywanie kontaktów opartych na udzielaniu gratyfikacji finansowej lub materialnej wynikających z wykorzystywania przewagi fizycznej, stosunku władzy bądź zależności dziecka, a których intencją jest satysfakcja lub spełnienie potrzeb pracownika.
12. Należy zwracać uwagę, aby każdy komunikat, działanie bądź czynność podejmowana wobec dziecka były adekwatne do sytuacji, do stopnia jego rozwoju i indywidualnych możliwości psychofizycznych, bezpieczne, uzasadnione i nie

skutkowały nierównym traktowaniem dziecka w stosunku do innych dzieci, w tym jego faworyzowaniem.

13. Należy doceniać zaangażowanie dzieci w podejmowane przez nie działania.

14. Zasady bezpiecznych relacji pracowników z dziećmi obowiązują każdego pracownika a także każdą osobę mającą kontakt z dziećmi w trakcie Usługi oferowanej przed Przedsiębiorstwo.

15. Szczegółowy opis zasad bezpiecznych relacji stanowi ZAŁĄCZNIK 5 do standardów. W szczegółowym opisie zasad bezpiecznych relacji określa się w szczególności:

a) Komunikację z dziećmi;

b) Działania z dziećmi;

c) Kontakt fizyczny z dziećmi;

d) Kontakty poza godzinami pracy, w tym kontakt online.

16. Przedsiębiorca dokumentuje każdą interwencję za pomocą opisu zaistniałego zdarzenia w dokumencie, który jest stworzony specjalnie do tego celu (np. Dziennik zdarzeń).

17. W przypadku podejrzenia lub zaistnienia zdarzenia niezgodnego z SOM, Przedsiębiorca zobowiązany jest do zabezpieczenia dowodów służących do wyjaśnienia zdarzenia (np. monitoringów itp.) oraz przekazanie ich za pomocą listu poleconego policji lub prokuraturze – lub osobiście.

18. W przypadku zaistnienia zdarzenia niezgodnego z SOM podczas którego doszło do skrzywdzenia dziecka przez osoby zatrudnione niebezpośrednio przez Przedsiębiorcę (np. za pomocą pośrednictwa pracy), Przedsiębiorca jest zobowiązany prowadzenia procedury w ten sam sposób jak wobec pracowników bezpośrednich przedsiębiorstwa.

19. Przedsiębiorca zobligowany jest do aktualizacji i monitorowania SOM a także za udostępnienie SOM pracownikom, kursantom, opiekunom dzieci oraz każdemu innemu podmiotowi współpracującemu z Przedsiębiorstwem (np. na stronie internetowej, drogą mailową na wniosek lub w formie wydrukowanej procedury).

20. Dane Przedsiębiorcy są dostępne dla wszystkich pracowników, kursantów oraz dla dzieci i ich rodziców. Dane muszą zawierać informacje dotyczące sposobów kontaktowania się z Przedsiębiorcą (adres e-mail, telefon) oraz dostępność (dni i godziny pracy).

Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi

1. Pracownik zna i monitoruje stosowanie zasad bezpiecznych relacji dziecko-dziecko ustalone w szkole.
2. Treść zasad bezpiecznych relacji dziecko - dziecko należy wypracować z udziałem dzieci i z uwzględnieniem specyfiki zajęć oraz potrzeb dzieci w nich uczęszczających.
3. Dzieci uczęszczające do szkoły znają i stosują zasady bezpiecznych relacji dziecko-dziecko.
4. W sytuacji, gdy w szkole przebywają dzieci w różnych grupach wiekowych i z różnymi potrzebami edukacyjnymi oraz rozwojowymi, warto opracować odrębne zasady dla różnych grup, dostosowane do ich szczególnych potrzeb oraz możliwości.
5. Treść zasad bezpiecznych relacji między dziećmi może być zmieniana w każdym momencie na wniosek dzieci i zawsze z ich udziałem.
6. Ewaluacja i weryfikacja zasad bezpiecznych relacji między dziećmi odbywa się stosownie do potrzeb, jednak nie rzadziej niż raz na dwa lata.
7. Szczegółowy opis zasad bezpiecznych relacji dziecko-dziecko stanowi ZAŁĄCZNIK 6 do niniejszych Standardów. W szczegółowym opisie zasad bezpiecznych relacji między dziećmi określa się w szczególności:
 - a) Zasady komunikacji między dziećmi;
 - b) Zakaz stosowania przemocy w jakiegokolwiek formie;
 - c) Sposoby rozwiązywania konfliktów (z naciskiem na mediacje rówieśnicze)
 - d) Zasady szacunku dla cudzej własności, prywatności i przestrzeni;
 - e) Zasady równego traktowania, szacunku dla różnorodności, indywidualnej tożsamości i ekspresji.
8. W szkole przyjmuje się „Procedurę reagowania w przypadku zachowania trudnego, agresywnego lub przemocy ze strony dziecka”, której celem jest zapewnienie bezpieczeństwa wszystkim dzieciom i dorosłym przebywającym w szkole w przypadku wystąpienia sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa, zdrowia i życia tych osób.

Zakres zastosowania procedury:

- a) naruszenie nietykalności fizycznej innych osób;

- b) przemoc psychiczna, naruszenie godności osobistej;
- c) bójki, pobicie;
- d) stworzenie zagrożenia dla zdrowia i życia własnego i innych;
- e) groźby użycia przemocy;
- f) posługiwanie się niebezpiecznym przedmiotem;
- g) niszczenie mienia.

Zakres odpowiedzialności w ramach procedury:

- a) każdy z pracowników może zauważyć lub być poinformowany o wystąpieniu w/w aktów przemocy;
- b) każdy z pracowników ma obowiązek zareagować w sytuacji przemocy (będąc świadkiem zdarzenia lub osobą poinformowaną o zdarzeniu) tj. podjąć próbę przerwania sytuacji, zapewnić bezpieczeństwo osobom: świadkom, krzywdzonemu, krzywdzącemu – ich odizolowanie; zastosowanie procedury reagowania odbywa się z uprzednim (w przypadku zaobserwowanych niepokojących zachowań u Dziecka) poinformowaniem Rodziców lub Opiekunów – lub post factum w sytuacji nagłej stwarzającej zagrożenie bezpieczeństwa pozostałych Dzieci.

Rozdział 3

Procedury interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka

1. Zagrożenie bezpieczeństwa dzieci może przybierać różne formy i przebiegać z wykorzystaniem różnych sposobów kontaktu i komunikowania
2. Na potrzeby niniejszego dokumentu przyjęto następującą kwalifikację zagrożenia bezpieczeństwa dzieci:
 - a) popełniono przestępstwo na szkodę dziecka (np. wykorzystanie seksualne, znęcanie się nad dzieckiem),
 - b) doszło do innej formy krzywdzenia niebędącej przestępstwem, takiej jak np. przemoc domowa niespełniająca znamion przestępstwa znęcania, krzyk, poniżanie, wyśmiewanie, klapsy, presja i wymagania przekraczające możliwości dziecka,
 - c) doszło do zaniedbania potrzeb życiowych dziecka (np. związanych z żywieniem, higieną czy zdrowiem).

3. Na potrzeby niniejszego dokumentu wyróżniono procedury interwencji w przypadku podejrzenia działania na szkodę dziecka przez:

- a) osoby dorosłe (pracownicy, osoby trzecie)
- b) opiekunów dzieci
- c) inne dziecko

4. Procedury interwencji sformułowano tak, by wspierać pracowników w realizowaniu prawnego i społecznego obowiązku reagowania w sytuacji podejrzenia krzywdzenia dziecka.

5. Celem interwencji jest zatrzymanie krzywdzenia dziecka i zapewnienie mu bezpieczeństwa.

6. W przypadku powzięcia przez pracownika podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, lub zgłoszenia takiej okoliczności przez dziecko lub opiekuna dziecka, pracownik ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i przekazania jej osobie odpowiedzialnej za przyjmowanie zgłoszeń bądź bezpośrednio osobie odpowiedzialnej za prowadzenie interwencji. Notatka może zostać sporządzona na piśmie lub przesłana za pośrednictwem poczty elektronicznej

7. Jeśli Pracownik nie jest tożsamy z Przedsiębiorcą, niezwłocznie informuje Przedsiębiorcę o przyjęciu zgłoszenia i rozpoczęciu adekwatnej do zgłoszenia interwencji.

8. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony osoby wyznaczonej do prowadzenia interwencji, wówczas interwencja prowadzona jest przez Przedsiębiorcę.

9. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony Przedsiębiorcy, a nie została wyznaczona inna osoba do prowadzenia interwencji, wówczas działania opisane w niniejszym rozdziale podejmuje osoba, która dostrzegła krzywdzenie lub do której zgłoszono podejrzenie krzywdzenia po poinformowaniu odpowiednich organów (np. policji)

10. Do udziału w interwencji można dopuścić specjalistów, w szczególności psychologów i pedagogów szczególnie do pomocy przy rozmowie z dzieckiem o trudnych doświadczeniach.

11. Osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji informuje opiekunów dziecka o zaistniałej sytuacji oraz obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja lub sąd rodzinnego lub

opiekuńczego, ośrodek pomocy społecznej). Jeżeli poinformowanie opiekuna dziecka jest sprzeczne z dobrem dziecka lub niemożliwe, odstępuje się od tego.

12. Po poinformowaniu opiekuna nie będącego sprawcą przemocy zgodnie z punktem poprzedzającym, osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji składa zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa do prokuratury/policji.

13. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym.

14. Z przebiegu każdej interwencji sporządza się kartę interwencji, której wzór stanowi ZAŁĄCZNIK 7 do niniejszych Standardów. Kartę załącza się do rejestru interwencji prowadzonego przez Przedsiębiorcę.

15. Wszystkie osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania poufności, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

16. W przypadku gdy podejrzenie zagrożenia bezpieczeństwa dziecka zgłosili opiekunowie dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekunów dziecka na piśmie.

17. W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe, ośrodek pomocy społecznej), dzwoniąc pod numer 112 lub 999 (pogotowie). Poinformowania służb dokonuje pracownik, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu i następnie sporządza notatkę służbową i przekazuje ją osobie odpowiedzialnej za prowadzenie interwencji, która odpowiada za dalszy tok interwencji, zgodnie z procedurami opisanymi w standardach.

§ 1

Krzywdzenie przez osobę dorosłą (opiekuna lub osobę trzecią)

1. Uzasadnione podejrzenie krzywdzenia przez osobę dorosłą występuje gdy:

- a) Dziecko poinformowało o tym fakcie Pracownika
- b) Pracownik zaobserwował krzywdzenie bezpośrednio

c) Dziecko ma na sobie ślady krzywdzenia: zasinienia, zadrapania – a podczas zapytania o ich powód odpowiada niespójnie, wpada w zakłopotanie, boi się lub pojawiają się inne objawy wskazujące na krzywdzenie.

2. Pracownik w sytuacji uzasadnionego podejrzenia krzywdzenia zobowiązany jest niezwłocznie powiadomić o tym fakcie Przedsiębiorcę, który w tej sprawie wzywa policję. Kiedy następuje bezpośrednie zagrożenie zdrowia lub życia dziecka, Pracownik niezwłocznie wzywa policję dzwoniąc pod numer alarmowy 112 opisując zajście. Niezależnie od okoliczności – Pracownik również informuje o zajściu Przedsiębiorcę.

3. Należy uniemożliwić lub uporczywie utrudniać opuszczenie miejsca zajęć osobie podejrzewanej o krzywdzenie dziecka aż do przyjazdu służb.

4. W przypadkach zgodnych z Kodeksem Postępowania Karnego, dopuszczalny jest akt zatrzymania obywatelskiego osoby podejrzanej do czasu przybycia policji, z zastrzeżeniem że akt ten nie narazi zdrowia lub życia Pracownika lub Dziecka.

5. Dziecko, w miarę możliwości, powinno pozostać pod nadzorem Pracownika aż do czasu przyjazdu odpowiednich służb, o ile to konieczne i możliwe – należy okazać Dziecku maksimum wsparcia.

6. Należy zabezpieczyć materiały dowodowe, w tym – w przypadku kontaktu z materiałami biologicznymi osoby podejrzanej o krzywdzenie – uniemożliwić Dziecku zatarcie śladów (śliny, spermy, naskórka itp.) które mogą być kluczowymi elementami dowodowymi. Wyjaśniamy dziecku np. że umyje ręce za chwilę, za chwilę zrobimy herbatę itp.

7. Po przyjeździe policji, zabezpieczyć materiały monitoringowe (jeśli są), dokumenty i każde inne dowody, nawet potencjalnie istotne, które Pracownik przekazuje Przedsiębiorcy do przekazania do prokuratury/policji w toku trwania. Wszelkie dowody należy przekazać osobiście lub listem poleconym.

8. Pracownik lub Przedsiębiorca uzupełnia dziennik interwencji opisem zdarzenia.

§ 2

Krzywdzenie przez osobę dorosłą (pracownika)

1. W przypadku, gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka przez osobę trzecią, osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji przeprowadza rozmowy: z dzieckiem

w obecności psychologa, innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka, a w szczególności z jego opiekunami. Osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji stara się ustalić przebieg zdarzenia, ale także wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Ustalenia są spisywane w karcie interwencji.

2. Osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu, ewentualnej interwencji oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb.

3. W przypadku, gdy wobec dziecka popełniono przestępstwo osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji sporządza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i przekazuje je do właściwej miejscowo policji lub prokuratury.

4. W przypadku, gdy z rozmowy z opiekunami wynika, że nie są oni zainteresowani pomocą dziecku, ignorują zdarzenie lub w inny sposób nie wspierają dziecka, które doświadczyło krzywdzenia osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji sporządza wniosek o wgląd w sytuację rodziny, który kieruje do właściwego sądu rodzinnego.

5. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka przez pracowników, w zależności od sytuacji (kwalifikacji prawnej), wykonuje się zgłoszenie do odpowiednich służb zgodnie z obowiązującym prawem. Do czasu wyjaśnienia sprawy pracownik podejrzewany o krzywdzenie dziecka będące czynem zabronionym w rozumieniu prawa polskiego zostaje odsunięty od wszelkich form kontaktu nie tylko z pokrzywdzonym, ale także z pozostałymi dziećmi. W pozostałych sytuacjach Przedsiębiorca podejmuje działania dyscyplinarne zgodnie z przepisami prawa i zasadami obowiązującymi w Przedsiębiorstwie.

6. W przypadku gdy pracownik szkoły dopuścił się wobec dziecka krzywdzenia niebędącego przestępstwem (np. krzyk, wykluczanie, poniżanie), osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji powinna zbadać wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchać osobę podejrzewaną o krzywdzenie, dziecko oraz innych świadków zdarzenia. W sytuacji gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, należy

rozważyć wdrożenie właściwych procedur dyscyplinarnych w tym rozwiązanie stosunku prawnego: rozwiązanie umowy o pracę, umowy cywilnoprawnej, umowy praktyk lub wolontariatu lub kontraktu współpracy między przedsiębiorstwami tzw. (B2B).

§ 3

Krzywdzenie rówieśnicze

1. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko przebywające w szkole osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji przeprowadza rozmowę z dzieckiem podejrzewanym o krzywdzenie oraz jego opiekunami, a także oddzielnie z dzieckiem poddawany krzywdzeniu i jego opiekunami. Ponadto rozmawia z innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka krzywdzonego. Ustalenia są spisywane w karcie interwencji. Dla dziecka krzywdzącego oraz krzywdzonego sporządza się oddzielne karty interwencji.
2. Wspólnie z opiekunami dziecka krzywdzącego należy opracować plan naprawczy, celem zmiany niepożądanych zachowań.
3. W trakcie rozmów należy upewnić się, że dziecko podejrzewane o krzywdzenie innego dziecka samo nie jest krzywdzone przez opiekunów, innych dorosłych bądź inne dzieci. W przypadku potwierdzenia takiej okoliczności należy podjąć interwencję także w stosunku do tego dziecka.
4. W przypadku, gdy dziecko krzywdzące nie jest uczestnikiem zajęć Przedsiębiorstwa, należy porozmawiać z dzieckiem poddawany krzywdzeniu, innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu, a także z opiekunami dziecka krzywdzonego celem ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb oraz o sposobach reakcji na zdarzenie (poinformowanie sądu rodzinnego, poinformowanie opiekunów dziecka krzywdzącego).

5. W przypadku, gdy z rozmowy z opiekunami wynika, że nie są oni zainteresowani pomocą dziecku, ignorują zdarzenie lub w inny sposób nie wspierają dziecka, które doświadczyło krzywdzenia osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji sporządza wniosek o wgląd w sytuację rodziny, który kieruje do właściwego sądu rodzinnego.
6. Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko w wieku od 13 do 17 lat, a jego zachowanie stanowi czyn karalny, należy ponadto poinformować właściwy miejscowo sąd rodzinny lub policję poprzez stosowne pisemne zawiadomienie.
7. Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko powyżej lat 17, a jego zachowanie stanowi przestępstwo, wówczas należy poinformować właściwą miejscowo jednostkę policji lub prokuratury poprzez pisemne zawiadomienie.
8. Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko w wieku od 10 do 13 lat, wówczas konieczne jest zawiadomienie sądu rodzinnego lub policji o potencjalnej demoralizacji nieletniego.
9. W przypadku, gdy osoba podejrzana o krzywdzenie, pomimo podjętych wcześniej działań, planów naprawczych i interwencji u opiekunów dziecka, nadal kontynuuje działania mające znamiona krzywdy – Przedsiębiorca może wypowiedzieć umowę o prowadzenie zajęć (ustną lub pisemną) bez konsekwencji finansowych dla swojego Przedsiębiorstwa – wniesione opłaty za zajęcia nie podlegają w takiej sytuacji zwrotowi.

Rozdział 4

Postanowienia końcowe

1. Przedsiębiorca jest odpowiedzialny za Standardy Ochrony Małoletnich obowiązujące pracowników, umieszcza swoje dane kontaktowe w miejscu dostępnym dla pracowników, kursantów, a także dla dzieci.
2. Przedsiębiorca przeprowadza szkolenie pracowników ze Standardów Ochrony Małoletnich obowiązujących w Przedsiębiorstwie – oraz jest zobowiązany do udokumentowania tych czynności.

3. Przedsiębiorca nie rzadziej niż raz na dwa lata zobowiązuje się do zaktualizowania procedury, ewaluacji oraz sprawdzenia zgodności z przepisami swojej procedury Standardów Ochrony Małoletnich
4. Przedsiębiorca zobowiązany jest do udostępnienia Standardów Ochrony Małoletnich w miejscu ogólnodostępnym (np. na stronie internetowej).
5. Standardy Ochrony Małoletnich wchodzi w życie z dniem 15/08/2024 oraz, na wniosek zainteresowanych (rodziców, opiekunów, pracowników i pozostałych osób) mają zostać udostępnione w formie PDF drogą mailową.

ZAŁĄCZNIK 1

**Oświadczenie o zapoznaniu się ze Standardami Ochrony Małoletnich firmy VIBE UP
KAROL OSZCZUDŁOWSKI z siedzibą w Krakowie, 30-552 Wielicka 57A/7,
NIP 8631670381 i zobowiązaniu się do ich przestrzegania**

Data i miejsce : _____

Ja, niżej podpisany/podpisana*

(imię i nazwisko)

oświadczam, że zapoznałem się z dokumentem Standardy Ochrony Małoletnich firmy
VIBE UP KAROL OSZCZUDŁOWSKI z siedzibą w Krakowie, 30-552 Wielicka 57A/7,
NIP 8631670381, informacje są dla mnie zrozumiałe i zobowiązuje się do ich
przestrzegania.

(czytelny podpis)

* niepotrzebne skreślić

ZAŁĄCZNIK 2

**Oświadczenie o zapoznaniu się ze Zasadami bezpiecznych relacji pracownik-dziecko
oraz dziecko-dziecko firmy VIBE UP KAROL OSZCZUDŁOWSKI z siedzibą w Krakowie,
30-552 Wielicka 57A/7, NIP 8631670381**

Data i miejsce : _____

Ja, niżej podpisany/podpisana*

(imię i nazwisko)

oświadczam, że zapoznałem się z Zasadami bezpiecznych relacji pracownik-dziecko
oraz dziecko-dziecko firmy VIBE UP KAROL OSZCZUDŁOWSKI z siedzibą w Krakowie,
30-552 Wielicka 57A/7, NIP 8631670381, informacje są dla mnie zrozumiałe i
zobowiązuje się do ich przestrzegania.

(czytelny podpis)

* niepotrzebne skreślić

ZAŁĄCZNIK 3

Data i miejsce : _____

OŚWIADCZENIE

IMIĘ NAZWISKO : _____

PESEL /NR PASZPORTU : _____

OBYWATELSTWO : _____

Na podstawie art. 21 ust. 5 ustawy z dnia 13.05.2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich:

Oświadczam, że w ciągu ostatnich 20 lat NIE zamieszkiwałem/am* w państwach innych niż Rzeczpospolita Polska i państwo mojego obywatelstwa

Oświadczam, że w ciągu ostatnich 20 lat zamieszkiwałem/am w następujących państwach innych niż Rzeczpospolita Polska i państwo mojego obywatelstwa :

Jestem świadomy/-a* odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

(czytelny podpis + data)

Pouczenie:

W kratce przy wybranej odpowiedzi należy postawić znak X. W przypadku wyboru 1 opcji, należy wymienić te państwa.

[1] Określenie "państwo mojego obywatelstwa" dotyczy osób, które nie są obywatelami RP.

* niepotrzebne skreślić

ZAŁĄCZNIK 4

Data i miejsce : _____

OŚWIADCZENIE

IMIĘ NAZWISKO : _____

PESEL /NR PASZPORTU : _____

OBYWATELSTWO : _____

Na podstawie art. 21 ust. 5 ustawy z dnia 13.05.2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich:

Oświadczam, że w ciągu ostatnich 20 lat NIE zamieszkiwałem/am* w państwach innych niż Rzeczpospolita Polska i państwo mojego obywatelstwa

Oświadczam, że w ciągu ostatnich 20 lat zamieszkiwałem/am w następujących państwach innych niż Rzeczpospolita Polska i państwo mojego obywatelstwa :

W związku z niemożnością przedstawienia wyciągu z rejestru kar i przestępstw, oświadczam, że NIE byłem/byłam karany/a za przestępstwa na szkodę dzieci. W sytuacji, gdy uda mi się uzyskać oświadczenie potwierdzające ten fakt, zobowiązuje się niezwłocznie je dostarczyć do Pracodawcy Jestem świadomy/-a* odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Powodem niemożności dostarczenia wyciągu z rejestru kar i przestępstw dla krajów

_____ jest _____

(czytelny podpis + data)

Pouczenie:

W kratce przy wybranej odpowiedzi należy postawić znak X. W przypadku wyboru 1 opcji, należy wymienić te państwa.

[1] Określenie "państwo mojego obywatelstwa" dotyczy osób, które nie są obywatelami RP.

* niepotrzebne skreślić

ZAŁĄCZNIK 5

Zasady bezpiecznej relacji dziecko-pracownik

1. Działania podejmowane wobec dziecka muszą być adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe.
2. Nie wolno bić, szturchać, popychać, zawstydząć, upokarzać, lekceważyć, obrażać dziecka - dotyk należy ograniczyć do minimum.
3. Akceptowane formy dotyku to takie, które dotyczą poprawieniu techniki ruchu, pokazaniu lub skorygowaniu wzorca ruchu oraz wynikające z zabaw i animacji.
4. Dopuszczalne jest odwzajemnienie przytulenia z inicjatywy dziecka, które wykazuje taką potrzebę.
5. Nie wolno używać w obecności dzieci wulgarnych słów, gestów, żartów - zwłaszcza takich, które mają nacechowanie seksualne. Nie można kierować wypowiedzi dotyczących aktywności lub atrakcyjności seksualnej ani - bezzasadnie - wykorzystywać przewagi fizycznej nad dzieckiem (zastraszanie, przymuszanie, groźby).
6. Nie wolno zapraszać dzieci do miejsca zamieszkania, ani spotykać się z nimi poza godzinami pracy.
7. Za właściwą formę komunikacji pracownika z dzieckiem uznaje się oficjalne, służbowe kanały komunikacyjne : email, telefon - niedopuszczalne jest komunikowanie się pracownika z dzieckiem za pomocą platform social mediów prywatnych (facebook, instagram, tik tok etc).
8. Dziecko, które czuje się niekomfortowo z powodu zachowania Pracownika może otwarcie zakomunikować ten fakt i zgłosić problem do innej dorosłej osoby (innego pracownika, innej osoby dorosłej) i ma prawo do pomocy i reakcji w tej sprawie.

ZAŁĄCZNIK 6

Zasady bezpiecznej relacji dziecko-dziecko

1. Dzieci traktują się z wzajemnym szacunkiem: Dziecko uczy się, że ma prawo na niewyrażanie zgody na dotyk. Naruszenie integralności cielesnej dziecka jest niedopuszczalne : szarpanie, bicie, plucie, drapanie.
2. Dzieci nie przerywają wypowiedzi innym dzieciom, słuchają aktywnie.
3. Dzieci rozumieją, że zajęcia są dla wszystkich : każdy ma prawo do wypowiedzi, zadania pytania, prośby o powtórzenie, zabawy - nikt nie może być izolowany, wyśmiewany, pomijany ani obrażany.
4. Dzieci nie mogą wyrażać się z brakiem szacunku na temat opiekunów, rodziców oraz bliskich swoich kolegów i koleżanek.
5. Szacunek do prywatności jest niezwykle ważny: nie wolno przeglądać osobistych rzeczy koleżanki lub kolegi, nie wolno dotykać w sposób nieprzyzwoity koleżanek ani kolegów.
6. Nie wolno przynosić na zajęcia przedmiotów niedozwolonych, a zwłaszcza substancji i narzędzi, którymi można wyrządzić komuś krzywdę.
7. Dzieci wykazują się otwartością, zrozumieniem i tolerancją na różne poglądy, opinie oraz przekonania i wierzenia.

ZAŁĄCZNIK 7

Karta interwencji NR _____

Data i miejsce : _____

1. Imię _____ i _____ nazwisko _____ małoletniego:

2. Przyczyna interwencji:

3. Osoba zawiadamiająca o podejrzeniu krzywdzenia:

4. Działania podjęte na rzecz małoletniego:

5. Ustalenia planu pomocy (jeśli dotyczy):

6. Spotkania z opiekunem małoletniego:

7. Dane dotyczące interwencji (nazwa i adres organu, do którego zgłoszono interwencję):

8. Wynik interwencji:

9. Działania podjęte wobec krzywdzącego:

Czytelny podpis osoby uzupełniającej kartę
